

Rui Jüri juba joudis tubliste jalgu järel wida-
da, see on, fui aastat füümme wana oli, pidi ta
wõbera juure minema ise omale leiba teenima, sest
et isa tal ära suri, kes veel teda ja haiglast ema
oli toitnud. Ema pödes veel mõne aja pärast isa
surma, siis pani surm fa tema silmad lühni. Nõnda
sai Jüri wara waeseks lapsks. Rui tarp laps,
mätkas ta full, et ta nüüd üksi magilmas peab
läbi katsuma ajada. Nuttes ja wäga kuriwa süda:
mega oli ta isa ja ema surnuajale saatnud, kuhu
ka mõned tuttivad ühes tulivad, kes ise fa waesed
inimesed oliwad, sest kes mund waese inimese matust
tähel paneb! Jüril oli, nagu oleks kõik teda maha
jätitud, ja nagu ei oleks armu tal enam suhugilt leida.
Wende ega õdesid tal ei olnud, sugulasi fa mitte.
Wanemad oliwad teda wagal wiisil kašwatanud ja te:
male iffa ütelnud, et kõige patem sõber taewas
on. Selle sõbra poole pööras siis fa Jüri oma
südant ja palus õige hää, lapseliku meelega temalt
abi. Ta lubas fa õige hää, sõnakunelik ja usin
laps olla, fui aga Jumal teda arvataks.

Niijugustes mõtetes läks wäike Jüri ema ma:
tuselt warsti jälle oma farja juure tagasi, mida ta
hoolega hoidis. Süda oli tal full surb sees, aga
oli lapseliku palwe läbi fergemaks soanud. Tema mee:
lest oli, nagu oleks Jumal tema palvet kuulnud,
kes ta täieste nüüd waene laps oli. Jah, ta ei ek:
sinud mitte, Jumal oli tema polwed kuulda wõt:
nud. Küll tuli eoste tal loomakesel raske elu, oli
ju teiste lüüa ja lükata jäändub, ja keegi ei füsinud
ta järele, kas tal hää ehk paha elu oli.

Ta jääs sellesama peremehe juure mitu aastat
karjaseks ja täitis oma kohust triuiste ja heolega.
Kõik, mis talle perewanemate poolt üteldi, tegi ta
nurisemata ja sõnakunelisult ära ja oli alati usin
ja wirk. Sest ei wõinud see siis fa teisiti olla, et
peremees ja perenaene Jürid isearanis armastama
ja usaldama hakkasivad. Jüri oli fa muidu tarp
poiss. Ünnis ema oli temale lugemise sätte õpetanud,
mis sel ajal wäga aruldane osi oli niijuguse
wäikeste poisi juures. Õpibimu ajas teda fa farjas
sagedaste raamatuid lugema, mis ta enesele kas tutt:
wate inimeste käest oli lugeda palunud, ehk ise mõne
fogutud kopiku eest olnud. Nõnda teadis ta mõndagi,
mis üle täiemadgi inimesed aru ei osanud anda.
Koolisid sel ajal veel suuremat ei olnud, ja mis oli:
wad, need oliwad muidu lugemise õppimise koolid. Et
tema juba lugeda oskas, selle pärast ei saadetudgi
teda enam kooli.

Oli Jüri wiistreisilumend aastat wanaks soanud,
siis sai ta farjametist lahti ja pidi kunnipoisiks hakkas:
ma sellesama peremehe juures. Mul ei ole tarvis
meelde tuletada, et ta fa ses põlves wanal wiisil
usinaks ja sõnawõtlisult jää. Juba aasta pääle
selle oli tal täie mehe joud iga tööd nii sama teha,
nagu teine meeski. Perewanemad andsid talle
fa hää meelega täie julase palga, mis talle enesele
õige palju rõõmu tegi. Riided ja sõõgi sai ta pe:
rewanemate käest, nii et ta valga täieste tagowara
wõis pañna, sest et ta pilloja ei olnud. Wahest,
fui ta fitiku juure, liñna ehk laadale läks, siis ostis
neisele mõne fasuliku raamatu, see oli kõik, mis eest